Ч. 231. Субота 26 (13) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостве на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З ради державної. — Відносини у Франциї.

Вчера відбула ся у Відни нарада провідників клюбів. Присутний був п. Президент міністрів бар. Бек, котрий вказав на вагу полагодженя угоди і як найскоршого розпочатя першого читаня. П. Президент міністрів повідомив, що пос. Брайтер заявив готовість взяти назад своє нагле внесене по зложеню заяви в палаті. Супротив того єсть надія, що по полагодженю стоячих на дневнім порядку наглих внесень розпічне ся перше читане угоди.

Чеські міністри др. Пацак і др. Форжт явили ся вчера в молодоческім клюбі, аби заявити своє рішене подати ся до димісиї. Той крок оправдували тим, що відносини між чеськими сторонництвами не дають їм ніякої запоруки, аби могли числити на підпору більшости ческих послів. Над тою заявою вивязала ся довша дискусия, котрої однако вчера не покінчено і котра буде нині дальше вести ся. Доси отже нема ухвали молодоческого клюбу, але більшість клюбу гадає, що оба міністри повинні уступити. Чехи з Морави з виїмком дра Страньского противлять ся політиці дра Крамаржа і не хотять розпочинати обструкциї. Вчерашний день минув на безнастанних конференциях поодиноких клюбів і послів з п. Президентом кабінету бар. Беком. В послідній хвили розійшла ся поголоска, що оба чеські міністри полишають ся на своїх становищах. Знаменно, що ситуация заострила ся також і длятого, що сторонництво аґрарне заявило, що на случай димісиї дра Форжта і дра Пацака оно не має охоти обнимати міністерияльні теки. Остаточно зі справоздань о вчерашних нарадах молодоческого клюбу виходить, що на просьбу послів оба чеські міністри відложили свою димісию на 24 годин. Отжеж нині справа тої димісиї порішить ся.

Як доносить „Slavische Korresp.“, бар. Бек відбув вчера вечером довшу конференцию з міністрами дром Форжтом і дром Пацаком. Нині о год. 10 перед полуднем збере ся комісия парляментарна ческого клюбу, а о год. 2 по полудни клюб ческий. Всї неприсутні у Відни члени візвані телеґрафічно до прибутя. П. Президент кабінету приймив вчера на авдиенциї пп.: Жачка, Крамаржа, Прашка і Грубана.

Польске сторонництво центра розділило ся. Часть послів стоїть під проводом о. Пастора, друга часть держить ся о. Стояловского.

На початку вчерашного засїданя палати послів заявив през. Вайскірхнер, що після одержаних вістий мав вчера пос. ґр. Штернберґ показувати карикатуру пос. Шумаєра. Президент замітив, що таке поведене не є умістне в законодатнім тілї і не лицює з гідностию і повагою палати. Політичні борби, з карикатурами або без них, повинні бути ведені поза сею салею, бо тут вислали нас великі маси австрийских народів задля поважної і річевої працї (Оплески). З причини вчерашної події мусить висказати свій жаль. (Оплески). — Приступлено до дискусиї над наглим внесенєм посла Глїбовицкого в справі підготовляючих праць що до зірваня спільности з Угорщиною. Президент палати, уділяючи внескодавцеви голосу, просить его, щоби придержував ся границь підпираня внесеня. Пос. Глїбовицкий висказує свій жаль, що не може промавляти по росийски, опісля критикує австро-угорску угоду з становища правно-державного і економічного і противставить консеквентне поступоване Мадярів. В тій справі промавляли ще пп. Бакса і Марков. Внесене відкинено. Так само відкинено нагле внесене пос. Маркова в справі знесеня маіоратів і піднесеня придукцийної спосібности селяньства. По заяві пос. Брайтера в справі адміністрацийних відносин в Галичинї приступила палата до **першого читаня угодових предложень**. Промавляв против предложеня пос. Хоц і на тім перервано диску-

---

5)

Бурлака.

(З болгарского — Петка Тодорова).

(Конець).

Ніхто не чув солодкої гри Бойкової сопілки, ніхто не зважав не неї. Він ішов селом, розглядав ся сюди і туди, нічо не рушало ся, всьо було мов без житя; він глянув на загороду старого Доброго, не було там нікого. І чумак пустив ся в сторону, звідки доносили ся звуки музики.

— Чумак! — усьміхаючись говорили дівчата до себе і поглядали всї на него.

Бойко тихо станув собі з боку і ніхто не підійшов до него, аби з ним привитати ся. Койка боязко укрила ся між дівчатами і зі всїх сторін кидали єму хлопці ворожі погляди.

Він стояв на своїм місци і не міг відважити ся, аби вступити в ряди танцюючих.

— Що той заволока бігає за нашими дівчатами? — крикнув один з хлопців, що стояв напротив него. Кількох инших пересуваючи шапки на бік, глядїло на него визиваючо.

— Він має око на Койку, Іване — замітив злобно один з них, підкручуючи вус.

— Нехай но прийде, коли має охоту — відповів Іван гордо. І всї міряли его згірдно очима від стіп до голови.

— Я зробив би їм лиш приємність, коли би з ними зачепив ся — подумав Бойко і відвернув голову на бік.

Кілька дївчат втягнуло Койку до танцю. Очи чужого паробка засьвітили ся, дрож перебігла по нїм. І немов єму на злість виступив Іван і почав танцювати з Койкою.

Тепер Бойко хотів би, аби прийшло до бійки. Глядить перед себе і гірко усьміхає ся.

Він не такий як ті ледачі хлопці, що бігають за дівчатами, так що ті їх боять ся, немов би они не були людьми. Чиж може в тім селі суть хлопці і дівчата? Що єму стало ся, що він лиш заєдно ходить до того Стирмен, немов би его там привязали, що де би він не був, все мусить там вертати... А они лиш з него усьміють ся. Він не буде з ними зачіпати ся, не хоче ніякого спору. Сьвіт великий, він може пійти з своїми волами, куди схоче.

І Бойко підносить гордо голову, махає рукою, немов би хотів відіпхнути від себе їх галасливу радість і іде в широке поле.

Осїнь; студені вітри женуть ся по скошених полях. Тихо стало по дорогах і луках, чорні хмари ворон несуть ся понад селами, лиш деінде загомонить з гори крик якого спізненого журавля, що губить ся в мраці. Гори і ліси понурі, Балкан вкрив ся туманом і его вершки мовчки здіймають ся аж під хмари.

Тяжкі думки заволоділи Бойком. Лиш він одинокий на широкім сьвіті, без любови і радости, виріс як гриб в лісі, не має вітчини і нема нікого, хто би ним журив ся.

Чумак глядить перед себе, але довкола него залягли мраки і він не може нічого бачити. Стоїть з своїми товаришами коло Стирмен, але нагле відлучує ся від них і вертає назад за Балкан. А все бачить Койку перед собою, спішить за нею, хоче еї дігнати, їй щось сказати, і ніколи не може підійти до неї.

Але немов би надумавшись, задержує ся і стоїть оперши ся плечима о пень дерева. Перед ним, коло воза лежать его воли. Єго уста спечені, але він не має сили встати і взяти фляшку, що висить коло воза. Він набрав був сьвіжої води — пригадує собі. Відтак роздумує: Коли пив студену воду з жерела, був розігрітий, а то не добре; зараз потім сів в тіни і відпочивав. Вже в долині під горою дуже ослаб, але ішов дальше, аби скорше минути гору. Коли ішов через ліс: дерева немов танцювали перед его очима, цілий сьвіт крутив ся довкола него... Здоймив ярма, воли попростягали шиї і він утомлений сів під деревом.

Як послідна надія погасав день. Одностайно шумів осінний вітер по лісї. Декуди на сухих галузках ворчали сірі голуби.

Тут умру, приходить єму на гадку. З трудом підпирає ся руками і опирає плечі о пень. Цілий чує ся мов побитий. Віддихає тяжко і глухо роздає ся его стогін в тишині. Коло випряженого воза лежать ліниво его воли. Ліс заспав під темною покривою листя.

Настала ніч. Перші звізди появили ся на небі. Вітер утих в лісї. Всьо довкола мовчить. На чумака находить якийсь непонятний страх.

* * *

Але коли від всходу засвитало, підняв ся жайворонок під хмарами; долини, яри пробудили ся і крізь хмари заглянуло усьміхаюче ся сонце. Трави і цьвіти оживили ся, упадаюче листє, несене ранним вітром, піднимало ся до

сию. — По кількох запитанях до президента і поясненях закрито засідане о год. 7 вечером. Слідуюче засідане нині рано.

Оногди зібрала ся на ново францускa палата послів по довгих фериях, які почали ся ще в липни. Рівначасно станув перед палатою кабінет Клемансо, який в супереч сподіваням держав ся при кермі цілий рік і розпочав вже другий. Юрий Клемансо обнимав портфель премієра по тім, як стягнув на себе вороговане крайних елементів по поводу своїх виступів в характері міністра справ внутрішних підчас бурливого страйку в Курієр та підчас маєвої демонстрациї в Парижи 1906 р. Ситуация его видавала ся відразу непевною, але своєю зручностию, холодною розвагою і краснорічивостию всцїв він побороти трудности, які нераз захитували его становищем, як ось підчас заворушень провансальских виноробів. У внутрішній політицї укріпив він своє становище, відмежувавши себе від партий революцийних а особливо антимілїтаристів, против яких виступає на кождім кроцї. Знаменною з того взгляду єсть его рішуча промова в Аміян. З боку тих кругів не побоює ся нинї Клемансо поважнїйших нападів. Лише справа церковна доси ще не полагоджена.

Також і загранична полїтика а особливо війна в Марокко не може викликати інтерпеляциї, яка би захитала становищем кабінету Клемансо, бо премієр враз з міністром справ заграничних Пішоном повів дїло обережно, так, щоби держати ся тілько постанов конференциї в Альґесірас. На засїданю з дня 22 с. м. вніс Брісон, предсїдатель палати, резолюцию, щоби висловити признане воякам, які борють ся в Марокко в обороні культури, а співчуте з приводу катастрофи повени на полудни Франциї. — Для Клемансо може стати небезпечною тілько справа введеня особисто-доходового податку, тому відкладає еї до безконечности, а поки що вносить два незвичайно популярні законопроєкти про воєнні суди та про реґуляцию відносин державних урядників. — Дебата над інтерпеляциєю в справі марокканьскій починає ся в францускім парляментї нинї.

Новинки.

Львів, дня 25-го жовтня 1907.

— **В честь ювилею 60-лїтного володїня** Є. Вел. Цїсаря ухвалила рада громадска в Долинї дня 15 с. м. оснувати тамже дім пристановища для бідних.

— **Тяжкі часи для рільників** настали в нашім краю. По тяжкім році неурожаю настало друге нещастє елементарне: вже другий місяць тревае посуха. Озимина, яка війшла, цїлком виспхає, а що не війшло, трупішіє наслїдком посухи. Богато рільників здержало ся до сеї пори з засївами, дожидаючи дощу. В додатку появили ся миши, котрі виїдають озимину та конюшину до чиста. Миший розмножила ся така маса, що коли вийти в поле, то видко цїлі гурми, як бігають свобідно на верху землї. В поли не дає ся нічо робити худобою, бо наслїдком посухи земля дуже тверда. Рільники попадають в розпуку. Як не впаде дощ, лише заскочить нагло зима з морозами та снїгами, то всїх жде на другий рік руїна і голодова смерть.

— **Страшне убийство.** З Делятина доносять, що у Вороняцї напало дня 21 с. м. вечером 3 братів: Петро, Гриць і Василь Гундзяки на селянина Івана Москаля, котрий вергав з фірою дров з лїса, і так его побили палками та сокирою, що той до кількох годин номер. Страшного злочину допустив ся шурин убитого з двома братами. Що було причиною убийства, не знати. Убийники утекли в гори, однак вже на другий день рано жандармерия арештувала 4 Гуцулів, бо також батька убийників, і відставила до суду в Делятинї.

— **Пригоди воздухоплавців.** В дописи із Штокгольму доносять до Frankf. Ztg. про пригоди 3 Англїйців, котрі на бальонї „Мамут“ хотїли відбути подорож до Росиї. Дня 13 с. м. по полудни — пише Frankf. Ztg. — побачили селяни округа дальсляндского на всхід від озера Венер великий бальон, що мчав ся понад землею з полудня на північ. Сейчас пустили ся за ним в погоню. Одному з них удало ся навіть зловити за линву, яка волїкла ся по земли, але коли бальон почав підносити ся до гори, пустив еї чим скорше. Небавком бальон полетїв понад лїс і линва стала плентати ся між галузем. Тодї селяни таки допали бальона і притягнули его до землї. В лодцї не було нїкого; знайдено лише кілька плащів, кілька мішків з піском, клїтку з почтовими голубами і пачку почтових карток адресованих до Англїї, з котрих пізнїйше виявило ся, що опущений бальон „Мамут“ вислала редакция ґазети Daily Grafic в Льондону. Лодка була цїла перемокла і дуже ушкоджена. Небавом потім надійшла вість з недалекої місцевости Мелеруд, що пасажири бальона, капітан Годрон, властитель бальона Таннар і співробітник ґазети Daily Grafic Турнер опустили щасливо бальон і находять ся в Мелерудї. Воздухоплавцї хотїли сперьшу дістати ся з Льондону до Росиї, однак відступили від того наміру, коли на другий день в полудне не могли означити місця, де находять ся. Після своїх обчислень думали, що находять ся над скандинавским півостровом, однак збаламутило їх то, що стрітили густу мраку і кілька разів трохи під ними прояснило ся, бачили якусь величезну поверхність води, котра сповита мракою видавала ся їм морем. Тимчасом наближали ся до величезного венерского озера. Збентежені і непевні рішились на дуже ризиковне дїло — спустити ся зі своєї лодки по линвах на землю. Се удало ся їм без поважної халепи, хотяй при швидкім летї бальона та при численних в тих сторонах польних огорожах подерли на собі одїж і покалїчили руки та лиця. Бальон „Мамут“ належить до найбільших, які збудовано в Англїї, бо мірить в перекрою 18 метрів.

† **Померли:** о. Мирон Гуглевич, парох в Жиравцї львівского повіта, дня 23 с. м. в 46 році житя, а 22 сьвященьства; — Василь Залеский, ем. народ. учитель, член руских товариств, дня 24 с. м. в 65 році житя.

— **Репертоар руского народного театру** в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годинї вечером. Білєти продає Народна Торговля): В суботу 26 „Галька“ опера в 4 дїях С. Монюшка. Виступ пнї Ф. Лопатиньскої, співачки міского театру у Львові. — В недїлю 27 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї“, народний образ зі сьпівами і танцями М. Старицкого. — Ві второк дня 29 с. м. „Надїя“ славнозвістна рибацка драма в 4 дїях Гаєрманса.

— **Дрібні вісти.** З Черновець доносять, що в місцевости Городник нижний коло Радівцїв відкрито значні поклади камінного угля. — Поїзд льокальний відходячий зі Львова до Брухович о 3 год. 45 мін., буде курсувати через цїлу зиму. — В справі сфальшованя завіщаня бл. п. кн. Каликста Понїньского переслухано цїлий ряд сьвідків а між иншими також і Фр. Мізевича, довголїтного официяліста князя, на котрого єсть підозріне, що то він сфальшував завіщане, позаяк на него уміщено в завіщаню значний запис. — П. Варвара Котербівна згубила в ринку золотий дамский годинник зі срібним ланцушком. — 18-лїтна Француска, панна Марга де Б. кинулась вчера в полудне з другого поверха при ул. Паненьскій ч. 1 на подвіре в цїли самоубийства. На щастє скінчило ся лиш на сильнім потовченю і кількох ранах. Причиною намiреного самоубийства було то, що єї покинув наречений, наробивши перед тим богато довгів на єї імя. — За крадіж на почтї в Глинній Наварії засудив вчера львівский суд Антона Кілїяна на два роки тяжкої вязницї а его товаришів Нича, Желепу і Панкевича увільнено від вини і кари. — Ректором унїверситету в Чернівцях вибрано професора славяньских языків і лїтератури дра Евг. Козака на місце проф. Поповича, котрий задля слабого здоровля вибору не приняв. — П. Стеф. Зінко вкрадено із замкненого помешканя при улици

гори, немов би ще раз хотїло вернути на дерева.

І чумак підняв ся, запряг воли до воза і пустив ся назад в дорогу до Стирмен.

Досить вже єму тої самоти, не хоче вже бездомний блукати від села до села. І він збудує собі гнїздо, аби не погребував самотний умирати при дорозї, аби мав кого, хто замкнув би єму очи, хто подав би на Службу Божу за его грішну душу. Койка була все дорога его серцю, все бачив еї, куди би не ходив і що би не робив. Пійде, пійде ще нинї вечером до батька Доброго. Старий знає его, знає его вдачу і роботу і коли схоче... коли він єму сподобав ся. Нинї недїля, на другу недїлю можуть зробити весїлє, нехай буде що хоче.

Вечер наближав ся. Тяжкі хмари перетягали по небі. На припорошенім инеем поли шелестїв бурян і тернина, студений вітер гнав перед собою пожовкле листє. Бойко ішов каменистою дорогою, далеко понад полем появили ся високі комини села. Чумак поганяв воли і неспокійно глядїв на перші хати села. Всьо зібрало ся по хатах, всьо приготовило ся до зими і здавало ся, немов би люди в Стирмен вижидали лиш приятелїв і гостий.

Тепер не виймав сопілки, мовчки ішов попри віз до батька Доброго, а там... як Бог дасть!

— Здоров, Бойку — кличе хтось до него, ідучи єму на стрічу; то був мельник. — Чого блукаєш туди? Спіши ся, ще потанцюєш на весїлю.

— На якім весїлю? — питає здивований.

— Нинї віддали ми дочку старого Доброго; я також мусїв покинути свій млин і добре ми випили, я спізнив ся, ще з'їсть мене вовк там на горі. — Мельник пійшов дальше.

— Отже так, отже так — каже чумак і поник на дорозї. — Отже так — отже так — повтаряє мов у снї. А в его ушах гудить музика, що доносить ся з хати батька Доброго. То приводить его до памяти.

Она віддає ся, а я маю іти на весїлє — прийшло єму на гадку і він боязко розглянув ся довкола.

— Я маю іти на весїлє танцювати — повторив і мороз перейшов по цїлім его тїлї. Хто его запросив? Що они скажуть, коли его побачить? А Іван... они бороли ся о Койку і він побідив!

Бойко здоймив ярма, випряг воли і тремтячи цїлий сїв на дишель. Поглянув на огнище, при котрім так часто відпочивав. Вітер розвіяв вже попіл і лиш чорна перепалена земля лишила ся між припавшою инеем сухою травою.

Лиш ще з одного комина курить ся серед ночи, декуди блимає сьвітло у вікнах, всьо сидить коло печи. Тілько музика в домі батька Доброго не втихає, а молодїж гуляє весело і завзято.

А він не міг еї бачити, не міг до неї говорити... Она не буде вже зважати на его гру, на него, коли він покаже ся в Стирмен. І хлопцї вже не будуть его напастувати, всї забудуть за него.

Бойко стояв і глядїв безнастанно на дім батька Доброго і серце переверталось єму в грудях. Він покрутив ся сюди і туди, немов би чого глядав, вкінци майже несьвідомо сягнув до пояса і виймив свою сопілку. Оперши ся о віз, приложив еї поволи до уст. І тихо полили ся солодкі звуки, немов би в них лежала цїла его душа. Звуки ставали чим раз тужнїйші, чим раз ніжнїйші, а при тім набирали чим раз більшої і більшої сили.

Весїльні гості почули по якімсь часї сумовиту пісню сопілки; всї старі і молоді нараз втишили ся і стали пильно прислухуватись. А сопілка заводить чим раз голоснїйше і голоснїйше. Молода закриває лице, старий батько поник головою, гості одні по других нишком виходять.

Т мні хмари вкривають небо. Десь далеко загреміло, що аж земля задрожала і блискавиця як змия перерізала пітьму.

Бойко запрягає воли і немов би нещастє додало єму нової сили, хапає за поводи і не оглядаючись, пускає ся в дорогу, в далекий сьвіт.

А жовте листє паде, паде на его слїди...

Шептицких ч. 6, футро, кілька одягів і срібний годинник, вартости 170 корон.

— **Огнї.** В Нагуєвичах, дрогобицкого повіта, вибух дня 17 с. м. з невідомої причини в полудне огонь і при сильнім вітрі згоріло в короткім часї 18 хат, 10 шпихлірів, 5 стодол і 55 оборогів повних збіжа та пашї. З господарств лишив ся лише попіл, бо й плоти вигоріли. Страти обчислюють на яких 35.000 корон. Нещасте тим страшнїйше, що між погорільцями є 5 господарів неасекурованих. Сї люди позістають в крайній нуждї без кусника хлїба, без одної бульби, бо і та спекла ся, одна в хатї, друга по коморах. В крайній нуждї та без жадних виглядів на будуче позістала вдова з шестеро малими дітьми по помершім сего року Дмитрі Дробицкім. Видїл читальнї „Просьвіта“ в Нагуєвичах звертає ся до рускої суспільности з просьбою о уділене помочи сїй біднїй родинї. — З Рогатинщини доносять, що страшна пожежа навістила в сих днях Серпки долїшнї, де погоріло 52 господарів, і село Уїзд, де жертвою огню упало 15 господарских загород. — Дня 21 с. м. згоріли на предмістю в Підгайцях дві господарскі загороди, що не були обезпечені. Шкода виносить около 2600 корон. — В Полянї коло Хирова згоріло в ночи з 22 на 23 с. м. 5 господарских загород разом із сегорічним збором. Асекурованих було лише 3 погорільцїв. Огонь повстав наслідком неосторожности з лямпою. — Тої самої ночи згоріли 2 будинки в Посадї хирівскій. — В Рихтичах коло Дрогобича упало жертвою пожежі в недїлю по полудни 9 господарских загород зі всіми засобами збіжа та пашї. Шкода, в части обезпечена, доходить до 10.000 корон. Причиною огню була неувага паробка, що кинув недокурок папіроса в стодолї із збіжем. — Костинї на Буковинї згорів дня 21 с. м. фільварок посесора Лїнкера. Огонь знищив великі засоби збіжа та пашї а також 28 коний, котрих не можна було вивести зі стайнї. Шкода була лише в части обезпечена. — В Бадівцях коло Радівців згоріло минувшого тиждня 40 господарских загород.

— **Новий акумулятор Едізона.** Звістний американьский винахідник з области електричности, Едізон, подав до відомости на зборах 300 членів електрично-хемічного товариства в Ню-Йорку, що по довголїтних пробах удало ся єму зладити акумулятор для електричної енергії, котрий має силу майже необмежену, а проте такий легкий, що тепер можна переносити моторичну силу без конечности забираня величезного тягару. Сей винахід Едізона викличе очивидно великий переворот в цїлій области комунікациї. Акумулятор єсть значно дешевший, ніж потрібні моторичні машини, так, що на будуче війдуть в загальне уживанє лише електричний моторовий віз і електричний моторовий корабель. Кінь перестане бути вючним зьвірятем, а так само зникнуть тяжкі парові льокомотиви яко щось дуже невигідне та непрактичне. Збори приняли уділену їм новину до відома бурею оплесків, а члени сего товариства, зложеного з учених, заявили однодушно, що уважають сей винахід Едізона дуже важним. Едізон не оголосив би свого винаходу, колиб не був цїлком певним, що єго значінє таке велике.

— **Справленє похибки.** У вчерашнїм фейлетонї лучила ся похибка. Именно на кінци має бути зазначено „Конець буде“ — замісць „Дальше буде“.

Телеграми.

Шенбрун 25 жовтня. Позаяк стан здоровля Є. Вел. Цїсаря заєдно і постійно поліпшає ся, бюлетини не будуть вже оголошувані.

Будапешт 25 жовтна. Палата маґнатів вибрала вчера депутацию квотову.

Білград 25 жовтня. Мінїстер скарбу, Пачу, виїхав вчера по полудни до Відня.

Париж 25 жовтня. З Тульону доносять до часописий, що арештовано там моряка Ельско за крадіж документів войскових, котрі хотів видати якійсь чужій державі. Насамперед однак написав він лист до мінїстра маринарки, що готов вернути документи правительству за 100.000 франків.

Землетрясенє.

Реджжо ді Калябрія 25 жовтня. В місцевости Казанова завалило ся 22 домів. Одна особа згинула а 6 єсть тяжко ранених. Також і з инших місцевостий доносять о нових катастрофах. Правительство визначило більшу суму на скору запомогу.

Рим 25 жовтня. Після вістий з Калябриї в місцевости Цоестра, підчас землетрясеня згинули дві особи. Старинна катедра в Ґераццо завалила ся. Мінїстер Лякава, котрий перебував в Монтелеоне, поїхав до місцевостий навіщених катастрофою. Вчера по полудни приняв король Віктор Емануїл на авдиенциї Джолїтті'го, котрий предложив єму звіт о катастрофі. Войско, інжинїри і урядники працюють около усуненя розвалин.

Реджжо ді Калябрія 25 жовтня. Місцевість Ферруцано зовсїм знищена; 200 людий лежить під розвалинами. Множество ранених.

Реджжо ді Калябрія 25 жовтня. У Ферруцано видобуто зпід розвалин крім 200 трупів ще звиш 400 ранених. Вислано там ще більше войска і лїкарів.

Рим 25 жовтня. Найбільше потерпіли місцевости Ферруцано і Бранкалеоне. У Ферруцано утруднює дуже акцию ратункову повінь. Місцевість Копарто єсть зовсїм знищена. Згинуло богато людий. В Сантіляріо завалив ся будинок муніципальний.

Рим 25 жовтня. В Реджжо ді Калябрія апарати нотують заєдно легкі трясеня землї. В провінциї Катанцаро землетрясенє не наробило великої шкоди; зарисували ся лиш будинки, котрі вже підчас землетрясеня в 1905 р. були ушкоджені.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·06, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): **7·01**, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·20***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 25 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).